

07083

Advies aan

het bestuur van de Vereniging voor Christelijk Onderwijs *** (verder te noemen: het bevoegd gezag),
inzake de klacht van de heer J., vader van *A*, leerlinge van cbs De *S* te *** (verder te noemen: klager).

I. Verloop van de klachtenprocedure.

Op 8 november 2007 heeft klager een klacht ingediend bij de Landelijke Klachtencommissie voor het Christelijk Onderwijs (verder te noemen: de Commissie) tegen de directie van cbs De *S* (verder te noemen: de school).

De Commissie heeft het bevoegd gezag en de school verzocht te reageren op het gestelde in de klachtbrief.

Bij brief van 26 november 2007 heeft de heer P., algemeen directeur van het bevoegd gezag, gereageerd. De heer W., directeur van de school, heeft bij brief van 26 november 2007 aangegeven de klacht op schoolniveau te willen oplossen en klager hiertoe uit te nodigen voor een gesprek op school. Bij brief van 28 november 2007 heeft de heer W. de Commissie meegedeeld dat klager geen vertrouwen heeft in zijn handelwijze en een gesprek met hem heeft geweigerd.

De klacht is vervolgens behandeld tijdens een hoorzitting ten overstaan van de Commissie op 23 januari 2008 te Utrecht. Klager is, zoals hij had aangekondigd, niet verschenen. De heer W., voornoemd, was namens de school aanwezig.

II. Standpunt klager.

Klager heeft zich in zijn klachtbrief beklaagd over het feit dat de heer W. hem bij brief van 2 november 2007 de toegang tot het terrein en het gebouw van de school naar aanleiding van drie incidenten heeft ontzegd. Klager heeft aangevoerd dat twee van de drie incidenten zich buiten het terrein van de school hebben afgespeeld, om reden waarvan deze niet aan de ontzegging ten grondslag kunnen liggen. Ten aanzien van het derde incident dat zich op 2 november 2007 heeft voorgedaan, heeft hij aangevoerd dat hij met zijn zontje op het schoolplein stond te wachten om zijn dochtertje *A* op te halen. Omdat hij vermoedde dat zijn ex-echtgenote hem zijn dochtertje zou onthouden, is hij met zijn zontje zijn ex-echtgenote achterna de school in gelopen. Aldaar zou hij aan de heer W. hebben uitgelegd wat hij kwam doen en is hij met zijn zontje en dochtertje naar huis gegaan. Klager is van oordeel dat dit geen reden vormt om hem de toegang tot het terrein en het gebouw van de school te ontzeggen.

Verder beklaagt klager zich over de wijze waarop de heer W. een gesprek dat hij met hem heeft gevoerd, verdraaid heeft weergegeven in een verslag aan het AMK. De heer W. zou in dit verslag ten onrechte hebben aangegeven dat hij zijn eigen belang boven dat van de kinderen stelt, dat hij zijn zontje voortrekt ten opzichte van zijn dochtertje en dat hij zijn dochtertje de omgang met andere kinderen onthoudt. Klager stelt zich op het standpunt dat dit drie pertinente onwaarheden zijn.

III. Standpunt directie.

De directeur heeft ter zitting van de Commissie aangegeven dat zich in een tijdsbestek van ruim veertien dagen drie incidenten hebben voorgedaan, te weten op 15 en 29 oktober en 2 november 2007. Bij elk incident stond (het vermeend niet naleven van) de omgangsregeling tussen klager en zijn ex-echtgenote over de kinderen centraal. Kort samengevat is het voorval dat zich op de openbare weg vlak buiten de school op 15 oktober 2007 heeft voorgedaan, volgens de heer W. uitgedraaid op een handgemeen tussen klager en zijn ex-echtgenote, waarbij twee moeders van school die op het hulpgeroep van zijn ex-echtgenote waren afgekomen assistentie hebben moeten verlenen. Terzake het voorval van 29 oktober 2007 heeft de directeur verklaard dat klager zich die dag na een weekend waarin zijn ex-echtgenote de omgangsregeling niet zou zijn nagekomen, de toegang tot het klaslokaal van zijn dochtertje wilde verschaffen. De directeur heeft klager allereerst vriendelijk verzocht de school te verlaten, doch toen hij hier aan geen gehoor gaf heeft de directeur zich genoodzaakt gezien voor de deur van het klaslokaal te gaan staan. De directeur kon de veiligheid op een andere wijze niet garanderen. Ten aanzien van het voorval op 2 november 2007 heeft de directeur aangegeven dat klager die dag weer kwaad de school binnen kwam, dreigende taal sprak en zijn dochtertje opeiste. Voor de directeur was hiermee de maat vol. Hij werd voor de derde keer in korte tijd geconfronteerd met een probleem tussen klager en zijn ex-echtgenote, terwijl een gesprek hierover met klager niets had uitgehaald en er geen zicht op verbetering bestond. Teneinde de veiligheid binnen de school te kunnen garanderen, heeft de directeur klager de toegang ontzegd.

Op verzoek van het AMK heeft de directeur het – gewraakte - verslag opgesteld. Het daarin gestelde is naar zijn oordeel geheel conform het verloop van het gesprek met klager. Hier komt nog bij dat hij aan het einde van het gesprek aan klager heeft meegedeeld dat hij zich op basis van het verloop van het gesprek wel eens genoodzaakt zou kunnen zien de inhoud van het gesprek richting het AMK te rapporteren.

IV. Overwegingen van de Commissie.

De door de school gehanteerde Klachtenregeling vindt zijn grondslag in de Wet van 18 juni 1998 (Stb 398), de zogeheten Kwaliteitswet.

Door deze wet wordt bewerkstelligd dat in een aantal onderwijswetten is neergelegd dat onder meer ouders van minderjarige leerlingen bij de Klachtencommissie een klacht kunnen indienen over gedragingen en beslissingen van het bevoegd gezag of personeel.

Het bevoegd gezag heeft zich blijkens het bepaalde in artikel 7, eerste lid, van de Klachtenregeling aangesloten bij de Landelijke Commissie voor het Christelijk Onderwijs, ingesteld door de Besturenraad te Voorburg.

De Klachtencommissie geeft blijkens artikel 7, tweede lid, van de Klachtenregeling gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over

- a. (on)gegrondheid van de klacht;
- b. het nemen van maatregelen;
- c. overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

De Commissie overweegt als volgt.

De Commissie is op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting van oordeel dat de directeur klager in alle redelijkheid en op juiste gronden de toegang tot het gebouw en het terrein van de school heeft ontzegd. De directeur heeft hiermee uiting gegeven aan de zorg die hij had omtrent de veiligheid binnen de school en voor welke veiligheid hij als gevolg van de gedragingen van klager niet langer kon instaan. Binnen een zeer kort tijdsbestek werd de directeur tot driemaal toe geconfronteerd met situaties waarin het

vermeend niet naleven van een omgangsregeling tussen klager en zijn ex-echtgenote centraal stond en waarin klager meende zijn recht dienaangaande op (het terrein van de) school te moeten gaan halen. Nu een gesprek hierover met klager niets had opgeleverd, stond de directeur geen andere maatregel ten dienste dan klager de toegang tot het gebouw en het terrein van de school te ontzeggen. Dat één incident zich op de openbare weg - schuin tegenover de school - heeft voorgedaan, kan hier naar het oordeel van de Commissie niets aan afdoen. De Commissie is van oordeel dat de directeur, gelet op de in het geding zijnde belangen, in redelijkheid van zijn bevoegdheid klager de toegang te ontzeggen, gebruik heeft kunnen maken.

Dit onderdeel van de klacht dient naar het oordeel van de Commissie dan ook ongegrond te worden verklaard.

Ook het onderdeel van de klacht waarin klager zich beklaagt over de wijze waarop de directeur richting het AMK verslag heeft gedaan van een gesprek met hem, dient naar het oordeel van de Commissie ongegrond te worden verklaard. Vooropgesteld zij dat de directeur niet zelf tot inschakeling van het AMK is overgegaan. Hij heeft ter zitting verklaard hiertoe geen aanleiding te hebben gehad, nu de ontwikkeling van klagers dochtertje *A* op school geen reden gaf tot zorg. De directeur is als beroepskracht evenwel wel verplicht tot medewerking aan een onderzoek op het moment dat hij naar aanleiding van een melding door een derde door het AMK wordt benaderd. Klager was hiervan op de hoogte, nu de directeur hierover blijkens zijn verklaring ter zitting ten overstaan van klager geen misverstanden heeft laten bestaan. Nog los van het feit dat klager zijn stelling dat het verslag pertinente onwaarheden bevat niet nader heeft onderbouwd, is de Commissie op grond van het verhandelde ter zitting niet tot de overtuiging kunnen komen dat de directeur in het verslag aan het AMK de waarheid geweld heeft aangedaan. Dat klager zich met de inhoud van dit verslag niet kan verenigen nu deze wellicht op onderdelen hem onwelgevallig is, maakt niet dat het verslag niet waarheidsgetrouw is opgesteld. Ook dit onderdeel van de klacht dient derhalve ongegrond te worden verklaard.

V. Oordeel omtrent de gegrondheid van de klacht.

De Commissie verklaart de klacht tegen de directeur ongegrond.

VI. Advies aan het bevoegd gezag.

De commissie heeft geen nader advies voor het bevoegd gezag.

Aldus gegeven op 23 januari 2007 door mr. W. van Blitterswijk-Dansberg, voorzitter, alsmede door Th. Huizer en drs. K.M.P.A.M. Håbryka als leden, in tegenwoordigheid van mr. A. de Visser als secretaris.